

פרק אלו טרפות

הקדמה לפרק אלו טרפות

מב-א א. מהי טריפה?

בהמה, חיה ועוף, שיש בהם מכה או מחלה שסופה להמית, הרי הם טריפה, ואסורים באכילה.

וכך הוא לשון המשנה בתחילת פרק אלו טרפות:

זה הכלל, כל בהמה שיש בה מכה או מחלה, באופן שאין בהמה שיש בה מחלה או מכה כמותה, חיה — הרי זו טריפה.

במה דברים אמורים, כשהיתה בבהמה מכה או ליקוי המביאה לידי מיתה. אבל אם היתה הבהמה "מסוכנת", כגון, שהיתה חולה מחמת שתשש כוחה ונטתה למות, או שאכלה סם המות, או שהכשיה נחש, הרי על אף שודאי תמות, אין היא טריפה.

ב. המקור לאיסור אכילת טריפה

מצינו שלשה מקורות לאיסור אכילת טריפה:

האחד, דברי הכתוב המפורשים [שמות כב] "ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, לכלב תשליכון אותו".

השני, בספרי [דברים יד כא] "לא תאכלו כל נבילה". אין לי אלא נבילה, טריפה מניין? תלמוד לומר "כל".⁽¹⁾

השלישי, אמרה תורה [ויקרא יא ב] "זאת החיה אשר תאכלו". ודרשו חכמים [חולין לו א]: חיה אכול, ושאינה חיה [כגון טריפה, שאינה יכולה לחיות] לא תאכל.⁽²⁾

ג. טריפות שיש להן רפואה

טריפה שיש לה רפואה, אינה טריפה.⁽³⁾ אך הטריפות שאמרו חכמים שהן טריפות, הרי גם אם כיום יש להם רפואה, או שכיום הן חיות אף בלי רפואה, הרי הן טריפות, שאין לך אלא מה שמנו חכמים, שנאמר "על פי התורה אשר יורוך".⁽⁴⁾

וכמו כן, אין טריפה אלא מה שמנו חכמים. ולכן, גם אם תהיה מכה או מחלה מסוג אחר, אין היא טריפה, כי ודאי שיש לה [או שהיה לה רפואה], ואפילו נודע לנו מדרך הרפואה שאין סופה לחיות.⁽⁵⁾

החזון איש מבאר שהלכות שחיטה נקבעו ב"אלפיים שנות תורה", ולפי מה שקבעו חכמים אז, כך נקבעה ההלכה לעולם.⁽⁶⁾

1. המנחת חינוך תעב והאחיעזר סימן ז אות ז כתבו, שבכל טריפה יש גם איסור נבילה, אך אין לוקים שתיים על טריפה, משום שהריבוי לטריפה מהמילה "כל" האמורה בנבילה, אינו כתוב מפורש.

2. תוס' לו ב, ולפי ביאור המאירי, בחולין עא א.

3. לקמן נד א.

4. רמב"ם שחיטה י יג.

5. רמב"ם הלכות שחיטה פרק י

6. בימינו יש סוגי מכות ופציעות שלפי חז"ל הן